

Sygn. akt: I C 130/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Wąbrzeźnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Hanna Woźniak
Protokolant:	sekr. sądowy Magdalena Strzelecka

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2016 r. w Wąbrzeźnie

sprawy z powództwa A. W.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki A. W. kwotę 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 11 lutego 2014r. do dnia zapłaty;
2. w pozostałej części powództwo oddala,
3. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki A. W. kwotę 3.614,14 (trzy tysiące sześćset czternaście 14/100) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania;
4. nakazuje pobrać od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie kwotę 916,40 (dziewięćset szesnaście 40/100) złotych tytułem części opłaty od pozwu oraz części wydatków, od których uiszczenia zwolniona była powódka.

SSR Hanna Woźniak

Sygn. akt I C 130/15

UZASADNIENIE

W dniu 08 stycznia 2015r. powódka A. W. reprezentowana przez pełnomocnika będącego adwokatem wystąpiła do Sądu z pozwem, w którym wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego (...) S.A. w W., kwot:

- 10.000zł tytułem zadośćuczynienia za doznana krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2014r. do dnia zapłaty,
- 873,41zł tytułem zwrotu kosztów dojazdów do placówek medycznych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2014r. do dnia zapłaty,

- 673zł tytułem zwrotu nieuiszczonych przez pozwaną kosztów opieki osób trzecich wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 lutego 2014r. do dnia zapłaty.

Ponadto powódka domagała się zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 4.800zł i 17zł kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Uzasadniając swoje stanowisko powódka podała, że w dniu 25 listopada 2013r. w W. miał miejsce wypadek drogowy z jej udziałem. W trakcie poruszania się rowerem została potrącona przez pojazd marki S. o nr rej. (...) kierowany przez M. M., który miał zawartą polisę OC w pozwanym zakładzie. W wyniku wypadku powódka doznała urazu głowy, złamania otwartego trzonu piszczeli – nasady bliższej i trzonu piszczeli lewej oraz złamania podgłówkowego kości strzałkowej lewej. Powódce wykonano zabieg mocowania w nodze gwoźdźcia śródszpilowego oraz śrub mocujących. W ciągu pierwszych miesięcy od wypadku powódka odczuwała silny ból uniemożliwiający jej spanie, cały czas była zmęczona, co utrudniało jej normalną egzystencję. Ból występuje do chwili obecnej i znacznie ogranicza jej aktywność. Powódka wymagała intensywnej opieki i pomocy przy higienie osobistej, ubieraniu i sprzątaniu, która była sprawowana przez jej najbliższą rodzinę. Świadomość sytuacji związanej z wypadkiem oraz dotkliwy ból negatywnie wpłynęły na psychikę powódki. Dodatkowo frustrację powódki i uczucie nieprzydatności życiowej pogłębiało ograniczenie możliwości wykonywania rodzicielskich obowiązków wobec dzieci w wieku 4 i 9 lat. Następstwem wypadku są także duże blizny na nogach powódki, stanowiące dyskomfort. Powódka odczuwa również lęk przed najeżdżającymi pojazdami oraz uczestnictwem w ruchu drogowym. Pozwany przyjął odpowiedzialność za zdarzenie z dnia 25 listopada 2013r. i w trakcie procesu likwidacji szkody wypłacił powódce kwotę 10.000zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, 500zł tytułem kosztów leczenia oraz zwrotu kosztów opieki w kwocie 327zł. Powódka, jako adekwatną kwotę zadośćuczynienia wskazała 20.000zł. Koszty dojazdów do placówek medycznych wg stawki 0,8358zł/km wynikającej z rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy określiła na kwotę 872,41zł, natomiast koszty opieki sprawowanej nad nią przez osoby trzecie – na co najmniej 1.000zł.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwany potwierdził, iż był ubezpieczycielem OC sprawcy przedmiotowego wypadku, a w toku likwidacji szkody wypłacił powódce zadośćuczynienie w wysokości 10.000zł, którego wysokość uwzględniała rodzaj i charakter doznanej krzywdy w postaci uszczerbku na zdrowiu, jego trwałość i konsekwencje na przyszłość, wiek poszkodowanej, stopień jej cierpień fizycznych i psychicznych, a także okoliczność, iż w postępowaniu karnym zasądzono od sprawcy na rzecz powódki kwotę 3.000zł tytułem nawiązki za doznana szkodę (z powołaniem się na akta sprawy SR w (...)) W tej sytuacji roszczenie o zapłatę dalszej części zadośćuczynienia uznał za rażąco wygórowane. Ponadto pozwany zakwestionował w całości roszczenie z tytułu zwrotu kosztów opieki w wysokości 673zł, które już zostało przez niego przyznane powódce w wysokości 327zł i wskazał na brak podstaw do domagania się dalszej kwoty, tym bardziej że nie został wykazany sposób ustalenia tego roszczenia, podważył zasadność domagania się zwrotu kosztów leczenia obejmujących dojazdy do placówek służby zdrowia, podając, iż powódce została już wypłacona z tego tytułu w formie ryczałtu kwota 500zł, zaś przyjmowanie przez nią tzw. stawki kilometrowej nie znajduje podstaw prawnych, ponieważ jest możliwe jedynie domaganie się faktycznie poniesionych wydatków np. na zakup paliwa. Niezależnie do zajętego stanowiska procesowego, pozwany wyraził gotowość do ugodowego zakończenia sprawy poprzez wypłacenie powódce kwoty 5.000zł na zaspokojenie jej roszczeń wynikających z doznanego wypadku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

dniu 25 listopada 2013r. w W. gmina P. doszło do wypadku drogowego z udziałem kierującej rowerem powódki A. W., w którą w trakcie wykonywania manewru wymijania uderzył M. M. będący kierowcą pojazdu marki S. (...) o nr rej. (...). Pojazd sprawcy wypadku miał wykupioną polisę OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A. w W.. Na skutek wypadku powódka A. W. doznała poważnych obrażeń kończyny dolnej lewej. W badaniu ortopedycznym rozpoznano u niej u niej złamanie bliższego odcinka kości piszczelowej lewej, złamanie przestawowe typu (...),

złamanie podgłówkowe kości strzałkowej lewej oraz wygojone otarcia twarzy i uraz głowy bez utraty przytomności. Zmiana urazowa dotycząca więzadła krzyżowego wymagała dokładnej diagnostyki przed podjęciem kolejnego leczenia operacyjnego, ponieważ niestabilność miała charakter złożony. U powódki występuje także niestabilność więzadła pobocznego przyśrodkowego oraz zachodzą złe rokowania co do funkcji stawu kolanowego. Jej obrażenia w postaci otarć twarzy i urazu głowy bez utraty przytomności zostały wygojone bez organicznych następstw. W wyniku powstałych obrażeń powódka doznała 25% trwałego uszczerbku na zdrowiu. Bezpośrednio po urazie u powódki występowały znaczne dolegliwości bólowe, które trwały przez okres 2-3 tygodni, a następnie ich charakter malał. W chwili obecnej dolegliwości bólowe są umiarkowane i wiążą się z przeciążeniem kończyny oraz niestabilnością stawu kolanowego. Skutki przebytego urazu będą towarzyszyć powódce przez dłuższy okres, a dolegliwości bólowe mogą mieć charakter trwały, co niewątpliwie ograniczy jej aktywność życiową. Powódka bardzo przeżyła psychicznie wypadek i stała się nerwowa, aktualnie utyka na nogę, ma trudności z aktywnością w postaci jazdy na rowerze, czy tańca, posiada widoczne blizny pod kolanami o długości 6 oraz 12 cm, szerokości 3cm, z powodu których odczuwa dyskomfort.

okoliczności bezsporne, ponadto

dowód: - opinia sądowno-lekarska biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii R. R.(k.115-117)

- kserokopia dokumentacji medycznej (k.15-21)

- dołączona do akt sprawy kserokopia dokumentacji medycznej uzyskana od Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w P.

- dołączona do akt sprawy kserokopia dokumentacji medycznej wraz z płytą CD uzyskana z (...)Szpitala Specjalistycznego w G.

- zeznania świadka M. T. (k.74)

- zeznania świadka M. W. (k.90-90v)

- przesłuchanie powódki w charakterze strony (k.141-141v)

- notatka urzędowa (k.14)

Postanowieniem z dnia 21 lipca 2014r. w sprawie VII (...)Sąd Rejonowy w C. VII Zamiejscowy Wydział Karny z/s w W.przyjął, iż zachowanie oskarżonego M. M.z dnia 25 listopada 2013r. opisane w akcie oskarżenia wypełniło znamiona zarzucanego mu czynu z art. 177 § 1 kk w zw. z art. 178 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i na podstawie art. 17 § 1 kk pkt 2 kpk w zw. z art. 31 § 1 kk (całkowita niepoczytalność sprawcy) umorzył postępowanie karne wobec oskarżonego, ponadto zastosował wobec niego środek zabezpieczający w postaci bezterminowego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym oraz pozostawił bez rozpoznania powództwo cywilne Prokuratora Rejonowego w W..

dowód: - postanowienie Sądu z dnia 31.07.2014r. (k. 139 akt sprawy karnej VII(...))

W toku postępowania likwidacyjnego powódka złożyła oświadczenie o dojazdach do placówek medycznych, wskazując, że przejechała łącznie 421 km korzystając z pojazdu J. W. – V. (...) posiadającego instalację gazową ((...)).

dowód: - kserokopie oświadczeń, dowodu rej. pojazdu i prawa jazdy (k.24-27)

Po wypadku powódka przez kilka tygodni po kilka godzin dziennie korzystała z pomocy swojej matki, męża i teściowej, w tym przy przygotowywaniu posiłków i opiece nad dziećmi.

dowód: - przesłuchanie powódki w charakterze strony (k.141v)

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwany przyznał powódce kwotę 10.000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, ryczałt na koszty związane z leczeniem w wysokości 500zł, a także 327 zł tytułem zwrotu kosztów opieki.

dowód: - pismo (...) S.A. w W. z dnia 20 sierpnia 2014r. (k.22-23)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przywołanych dowodów. Okoliczności dotyczące obrażeń powódki wynikały z dokumentacji medycznej sporządzonej w trakcie leczenia powódki, której nie kwestionowała żadna ze stron. W oparciu o wskazaną dokumentację oraz badanie powódki wydana została opinia biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii R. R., która cechuje się fachowością i rzetelnością oraz zawiera odpowiedzi na postawione pytania, dlatego Sąd podzielił wszystkie zawarte w niej wnioski. Strony postępowania także nie podważały w jakimkolwiek stopniu wskazanej opinii. W zakresie samopoczucia powódki po wypadku i skutków, jakie to zdarzenie wywarło na jej życie, Sąd oparł się na zeznaniach powódki przesłuchanej w trybie art. 299 kpc oraz zeznaniach świadków M. W.i M. T., które były logiczne, rzeczowe i korelowały z pozostałym materiałem dowodowym. Jako niewiarygodny Sąd uznał jedynie ten fragment zeznań A. W.i M. W., w którym wskazywali, iż powódka otrzymała od pozwanego jedynie symboliczną kwotę wynoszącą 3.000 zł. (k.30v), ponieważ okoliczność ta pozostaje w sprzeczności nie tylko z twierdzeniami powódki zawartymi w pozwie, ale również w dowodem w postaci pisma (...) S.A.z dnia 20 sierpnia 2014r., wskazującego jednoznacznie, iż pozwany po rozpoznaniu zgłoszonego roszczenia przyznał powódce łączną kwotę 10.827,00 zł, w tym 10.000zł zadośćuczynienia za krzywdę, ryczałt na koszty leczenia – 500zł, a także zwrot kosztów opieki – 327zł, przy czym wypłata miała zostać zrealizowana do dnia 20 sierpnia 2014r. na konto reprezentującej powódkę kancelarii (k.22).

Sąd zważył, co następuje:

powództwo było uzasadnione w części.

Zgodnie z art. 822 § 1 i 4 kc, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

W świetle art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2013.392 j.t. z późn.zm.) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

Zgodnie z powyższymi unormowaniami, dla przyjęcia odpowiedzialności pozwanego konieczne jest wykazanie, że za szkodę wyrządzoną powódce ponosi odpowiedzialność ubezpieczający, natomiast ubezpieczyciel odpowiada w takich samych granicach, w jakich odpowiadałby sprawca szkody.

Okoliczności przedmiotowego zdarzenia, w szczególności, iż wyłącznym sprawcą wypadku drogowego z dnia 25 listopada 2013r., w wyniku którego powódka doznała obrażeń ciała, był kierowca pojazdu marki S. (...) o nr rej. (...) - M. M., nie budziły wątpliwości i nie stanowiły przedmiotu sporu pomiędzy stronami. Bezsporne jest także, że pojazd mechaniczny sprawcy w dacie zdarzenia był objęty obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (OC) na skutek umowy ubezpieczenia zawartej z pozwanym. Ponadto pozwany nie podważał następstw zaistniałego wypadku, w tym charakteru i rozmiaru uszkodzeń ciała powódki.

Kwestię sporną między stronami stanowiła wysokość zadośćuczynienia należnego powódce oraz zasadność jej roszczeń z tytułu zwrotu kosztów opieki i kosztów leczenia obejmujących dojazdy do placówek służby zdrowia.

W niniejszym postępowaniu powódka dochodziła zadośćuczynienia za doznaną w wyniku wypadku szkodę niemajątkową tzw. krzywdę, której w jej ocenie nie zrekompensowała kwota wypłacona w toku likwidacji szkody przez pozwanego ubezpieczyciela.

Sąd procedując w zakresie wysokości zadośćuczynienia, za punkt wyjścia uznał przede wszystkim ustalenie rzeczywistych następstw zdarzenia, któremu uległa powódka, ponieważ wysokość zadośćuczynienia zależy od skali urazów, przyjmując w uproszczeniu, że im szerszy zakres urazów, tym większa krzywda powódki.

W świetle art. 445 § 1 kc w zw. z art. 444 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu przede wszystkim złagodzenie cierpień. Obejmuje ono wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości. Ma więc ono charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą krzywdę doznaną przez poszkodowanego, mowa jest bowiem o odpowiedniej sumie tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę, przyznawaną jednorazowo. Przy określaniu wysokości zadośćuczynienia należy mieć na uwadze, że jego celem jest wyłącznie złagodzenie doznanej przez poszkodowanego krzywdy.

Sąd miał na uwadze, że przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia obowiązuje zasada umiarkowania wyrażająca się w uwzględnieniu wszystkich okoliczności oraz skutków doznanego kalectwa (wyrok SN z 03 maja 1972r., I CR 106/72, LEX nr 7085). Zadośćuczynienie z art. 445 kc ma przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Wysokość ta nie może być jednak nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy i aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa, a więc powinna być utrzymana w rozsądnych granicach. Określenie wysokości zadośćuczynienia powinno być nadto dokonane z uwzględnieniem wszystkich okoliczności mających wpływ na rozmiar doznanej krzywdy.

Zdaniem Sądu, w przypadku powódki odpowiednią sumą tytułem zadośćuczynienia w rozumieniu art. 445 § 1 kc, jest kwota 20.000 zł. Przy ocenie wysokości zadośćuczynienia, Sąd wziął pod uwagę stopień krzywdy, której doznała powódka, wyrażający się m.in. w procentowym trwałym uszczerbku na zdrowiu, wynoszącym 25 %. Przy określeniu wskazanej kwoty, Sąd miał także na względzie natężenie i czas trwania bólu, okres i rodzaj leczenia, które ponadto nie zostało w pełni zakończone i wymaga kontynuacji. Nie bez znaczenia pozostaje także okoliczność występowania u powódki blizn na nodze i dyskomfortu z tym związanego, zwłaszcza że powódka jest młodą kobietą.

Za bezzasadną Sąd uznał podnoszoną przez pozwanego okoliczność, iż w toku postępowania karnego zasądzono od sprawcy wypadku na rzecz powódki kwotę 3.000zł tytułem nawiazki za doznaną przez nią szkodę. Jak wskazuje treść orzeczenia kończącego wydane w sprawie karnej (...), Sąd pozostawił bez rozpoznania powództwo prokuratora o zapłatę kwoty 3.000zł na rzecz pokrzywdzonej A. W. tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę i nie orzekł wobec oskarżonego M. M. nawiazki.

W ocenie Sądu kwota 20.000 zł jest znacząca, ale nie na tyle wysoka, aby była wygórowana i nieuzasadniona w konkretnych okolicznościach przedmiotowej sprawy. Z uwagi na to, że pozwany wypłacił powódce kwotę 10.000zł, Sąd w pkt 1 wyroku zasądził na jej rzecz kwotę 10.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2014r., (tj. od dnia następnego po dniu wydania przez pozwanego decyzji o przyznanej kwocie zadośćuczynienia) do dnia zapłaty, a w pozostałym zakresie roszczenie uznał za wygórowane i powództwo oddalił (pkt 2 wyroku)

O odsetkach rzeczono w oparciu o art. 481 § 1 kc, który stanowi, iż jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Zgodnie z treścią art. 444 § 1 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikiłe z tego powodu koszty.

W ocenie Sądu powódka nie udowodniła zasadności zgłoszonego żądania w zakresie odszkodowania za doznany uszczerbek majątkowy. A. W. w toku postępowania likwidacyjnego występowała o zwrot poniesionych kosztów leczenia, w tym kosztów dojazdów do placówek medycznych, ze wskazaniem, że przejechała łącznie 421 km. Z tego tytułu domagała się w pozwie zasądzenia kwoty 873,41zł. Strona pozwana nie kwestionowała faktu, że powódka pokonała dystans 421 km z przeznaczeniem na dojazdy do placówek medycznych i podała, że w tym zakresie został już wypłacony ryczałt w kwocie 500zł. Okoliczność ta znajduje potwierdzenie w dołączonym do pozwu piśmie pozwanego z dnia 20 sierpnia 2014r. (22)

Sąd nie znalazł uzasadnienia dla roszczenia powódki o zwrot poniesionych kosztów dojazdów do placówek medycznych przy zastosowaniu mnożnika 0, (...) wynikającego z Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25.03.2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz.U.2013.392 j.t. z późn.zm.). Należy zauważyć, iż omawiane roszczenie ma charakter stricte majątkowy, co oznacza, że szkoda powinna zostać ściśle wykazana. W ocenie Sądu w sprawach o charakterze odszkodowawczym można sięgać do przepisów, na które powołuje się powódka, ale jedynie posiłkowo, przy braku sprzeciwu strony przeciwnej. Jak bowiem zostało wskazane, to powódka winna wykazać wielkość rzeczywiście doznanej szkody. W toku niniejszego postępowania nie zostało wykazane, aby faktycznie poniesione koszty dojazdów były wyższe niż te, które przyznał już pozwany, a zatem w pkt 2 wyroku Sąd oddalił żądanie pozwu w tym zakresie, jako nieudowodnione.

Podobnie za nieudowodnione Sąd uznał roszczenie powódki o zwrot kosztów opieki sprawowanej nad nią przez osoby trzecie w wysokości 1.000zł, które przy uwzględnieniu wypłaconej przez pozwanego kwoty 327zł, dotyczyło 673zł. Powódka nie podała zarówno sposobu obliczenia wskazanej kwoty, jak i czasookresu sprawowania opieki, tym samym nie jest możliwe dokonanie ustalenia, iż dochodzone koszty z tego tytułu przewyższały kwotę, przyznaną przez (...) S.A.

O kosztach procesu w pkt 3 Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc, stosownie do wyniku sporu, mając na uwadze, iż porównanie sumy roszczeń zgłoszonych w pozwie przez powódkę (11.547zł) i uwzględnionych w wyroku (10.000zł), daje wygraną powódki w zakresie 86,60% i przegraną – 13,40%.

W pkt 4 wyroku Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 916,40 zł tytułem części opłaty sądowej od pozwu oraz części wydatków, od których uiszczenia była zwolniona powódka, przy uwzględnieniu stosunku, w którym przegrał sprawę. Podstawę prawną tego rozstrzygnięcia stanowił art. 113 ust. 1 w zw. z art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2016.623 j.t.).

Sędzia

Hanna Woźniak